

۱۴

در این روزها اگر مجبور به سفر شدیم، چگونه از خودمان در برابر کرونا مراقبت کنیم؟

سفر بی خطر

۱۵

گفت‌وگو با زوج کارآفرینی که دوشادوش یکدیگر در حال توسعه فعالیت‌های شرکت دانش بنیان خود هستند

آقاو خانم دانشمند!

زنان گمشده ناصرالدین شاه

۱۶

زندگی

یکشنبه : ۱۹ مرداد ۱۳۹۹ : شماره ۵۷۲۶

گفت‌وگو با زوج کارآفرینی که دوشادوش یکدیگر در حال توسعه فعالیت‌های شرکت دانش بنیان خود هستند

آقاو خانم دانشمند!

حق با شماست

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

پورس-تعالد

طیپی از تهران:

تغییر زمان معاملات برخی از نمادهایی بورسی باعث ایجاد رانت و عدم تعادل در بازار سرمایه شده‌است. امیدوارم این مشکل هر چه زودتر برطرف شود.

آسفالت- جاجرد

راد از تهران:

آسفالت انتهای بزرگراه یاسینی به جاده جاجرد و سرخه‌حصار بسیار خراب است و نیاز به روکش دوباره دارد.

برق- قیمت

ویسی از اهواز:

با توجه به هوای بسیار گرم استان‌های جنوبی کشور و استفاده از لوازم سرمایشی برقی، خواهشمند است در تعدیل نرخ برق برای این استان‌ها بازنگری شود.

رودخانه- چالوس

پورا احمد از کرج:

قرار بود حریم رودخانه‌های کشور آزاد شود، ولی گماکان شاهد تصرف حریم رودخانه چالوس در نزدیکی شهر کرج هستیم که متأسفانه برای ورود به این ناحیه باید مبلغ ۳۰ هزار تومان پرداخت کنیم.

دادگاه- متهم

صفری از گرمسار:

از قوه محترم قضاییه درخواست می‌شود تدابیر ویژه‌ای برای حضور متهم در دادگاه ببندیشند، چرا که در بسیاری از پرونده‌ها متهم از حضور در دادگاه امتناع می‌کند.

فیلم- تکراری

عبدی از مشهد:

فیلم‌های شبکه نمایش سیمای تکراری شده و به ندرت فیلم‌های جدید نشان می‌دهد.

جوابیه

در پی درج پیامی یکشنبه ۱۳۹۹/۰۳/۱۱ با عنوان «تنظیم مجدد آبیاری فضاهای سبز با توجه به گرم شدن هوا» مدیرعامل سازمان بوستان‌ها و فضای سبز شهر تهران با ارسال نمایی اعلام کرد: ضمن تدوین برنامه زمان‌بندی آبیاری فضای سبز و ابلاغ دستورالعمل‌های لازم، نحوه اجرای عملیات آبیاری فضای سبز باتوجه به نوع پوشش گیاهی، وضعیت فیزیکی خاک، منابع آبی در اختیار و... متفاوت و متغیر است. معذک روند عملیات آبیاری تحت نظارت و کنترل ناظران مناطق و این سازمان قرار دارد.

گفت‌وگو با رئیس ستاد حوزوی بحرآن و حوادث غیرمترقبه درباره فعالیت این ستاد در روزهای بحرآن شیوع کرونا

هرکاری از دست مان بریاید، انجام می‌دهیم

روحانیون در روزهایی که کرونا عرصه را بر کادر درمان تنگ کرده‌است دوشادوش آنها با این ویروس مبارز می‌کنند / عکس: ایستنا

قم برای آنها جلسات توجیهی را برگزار کردند و حالا آنها خودشان هم نمایندگان این ستاد هستند و در مناطق مورد نیاز در خوزستان، مشغول به کار شده‌اند. البته به‌ر حال این را می‌دانیم که این تعداد برای کل کشور در چنین شرایطی کفایت نمی‌کند. برای همین هم دوره‌های آموزشی ۶۰ ساعته‌ای را برای تعداد بیشتری از طلاب برگزار کرده‌ایم تا نیروهایمان را برای اعزام به سراسر کشور، آن هم در این روزها که شرایط برخی از استان‌ها قرمز است، آماده کنیم.

انظر برخی افراد، این اقدامات ستاد بحران حوزه، برای جلب محبوبیت بیشتر در ذهن مردم انجام شده است، شما با این صحبت موافقت می‌کنید؟

طبیعتاً هرکسی که به مردم خدمت می‌کند، محبوب دل مردم می‌شود. اما نیت و هدف کسی که خدمتی را انجام می‌دهد نباید این مسأله باشد. این روزها پزشکان هم به واسطه خدمت‌هایشان به مردم بسیار محبوب شده‌اند و مردم آنها را دوست دارند؛ آیا آنها به نیت محبوبیت کار می‌کنند؟ خیر. در واقع، چنین فعالیت‌هایی چه از سوی پزشکان انجام شود و چه روحانیت می‌تواند بر میزان شناخت مردم از آن قشر و علاقه‌شان به آنها تأثیرگذار باشد. اصلاً مگر جز این است که خدا خودش می‌گوید هرکسی که محبت کند، مورد محبت قرار می‌گیرد؟ اما چیزی که در این میان مهم است، این است که نیت باید تنها و تنها رضای خدا باشد. دین ما می‌گوید اگر هدف يك انسان در خدمت باید انجام تکلیف الهی باشد، خدا خودش محبت شخص را در قلب مردم قرار می‌دهد. این همان الگویی است که قرآن در اختیار ما قرار داده است. همچنین همه ما می‌دانیم که اگر کاری فقط برای جلب محبت مردم باشد، شرك محسوب می‌شود.

راستی حضور این طلاب کاملاً داوطلبانه است یا

شما اجبار یا امتیازی را برای آنها قائل می‌شوید؟

خیر، این حضور به‌طور کامل و صد در صد داوطلبانه است و هرکسی که خودش تمایل به حضور در بیمارستان‌ها و بودن در کنار بیماران کرونایی را دارد، اعزام می‌شود. در این روند، تعدادی از دوستان، طلبه‌ها و همکاران ما هم که در این جریان حامی ما بودند، به این بیماری دچار و خانه‌نشین شدند. حالا این روزها،

من در دفتر ستاد بحران حوزه

تقریباً تنها هستم و نیروهایم از

خانه و قرنطینه به من کمک

می‌کنند.

بیمارستان‌ها کافی بود؟

بله؛ این مقدار از آموزش برای ورود اولیه کافی بود و نتایج کار نشان داد که طلبه‌های ما عملکرد موفقی هم داشته‌اند. آنچنان موفق که حتی رؤسای بیمارستان‌ها با ما ارتباط می‌گرفتند و از فعالیت این طلبه‌های جوان تشکر می‌کردند؛ خصوصاً از یختری روش برخورد طلاب با بیماران که یکی از اساسی‌ترین مسائل برای درمان بیماران است.

یعنی به جز مسائل خدماتی، طلاب به مسائل روانی

و رفتاری و نوع برخورد با بیمار هم آگاهی داشتند؟

ماجرای این است که در خلل این فعالیت‌ها، تعدادی از اساتید روان‌شناسی به ستاد ما آمدند و برای ۷۰۰ طلبه از قم که متقاضی حضور در کنار بیماران بودند، از نحوه رفتار با بیماران و نیازهای آنها گفتند و ایستای طلبه‌ها هم بعد از گذراندن این دوره‌ها، مجوز ورود به بیمارستان‌ها را گرفتند. البته این اقدام، گام دوم فعالیت‌های ما بود که به‌صورت گسترده‌تری برگزار و اجرا شد. طبق گفته پزشکان، افسردگی و مشکلات روحی ایجاد شده در بیماران به تشدید بیماری آنها دامن بزند. برای همین ما بخشی از نیرو و تمرکزمان را بر مشاوره بیماران گذاشتیم و در همین راستا نیز طلابی را که دوره مشاوره و روان‌شناسی گذرانده بودند، شناسایی کردیم و از انجمن علمی روان‌شناسان مرکز مشاوره حوزه علمیه قم هم کمک گرفتیم. از میان همه این طلاب نیز جمع ۷۴ نفرهای را از متخصصان روان‌شناسی تشکیل دادیم که کار تخصصی رسیدگی به حال روحی بیماران را برعهده دارند.

و موفقیت‌آمیز بود؟

نتایج که این را نشان می‌دهد، زیرا وقتی که تیم روان‌شناسان طلاب سراغ برخی بیماران قمی که دچار دلهره و افسردگی شده بودند، رفتند و توانستند اقدامات خوبی را انجام دهند، خیر به برخی از بیمارستان‌های تهران رسید و از ما خواستند که این تیم را به تهران هم بفرستیم تا آنها نه فقط این جلسات را با بیماران، بلکه با پرسنل بیمارستان‌ها و کادر درمان هم بگذارند و اتفاقاً این کار هم انجام شد.

البته به نظر می‌رسد این گروه حدوداً هفتاد نفره جوابگوی مشکلات روحی بیماران کرونایی در سراسر

ایران نخواهد بود. آیا تصمیمی برای گسترش آن ندارید؟

البته ما این تیم را به استان‌های دیگر مثل خوزستان هم اعزام کرده‌ایم، اما واقعیت این است که دوست داشتیم در هر استانی از نیروهای بومی آن منطقه استفاده شود. برای همین بخشی از نیرویمان را برای شناسایی طلبه‌های داوطلب در استان‌هایی مثل خوزستان گذاشتیم. مثلاً در همین خوزستان، ۲۲ طلبه شناسایی شدند و طلبه‌های آموزش دیده

کرونا همه را پای کار آورد؛ از آنها که شغل و وظیفه‌شان ایجاب می‌کرد در صحنه باشند و می‌توانستند قیدش را بزنند و لی نزنند، تا آنهایی که عقب‌ترین آدم‌ها به مرکز اصلی خطر بودند و می‌توانستند در این روزهای خطر همان جابجا شوند. اساتید جهادی حوزه علمیه قم یکی از بهتر بحران پیش آمده در کشور آستینی بالا زدند. طلاب و اساتید جهادی حوزه علمیه قم یکی از همین گروه‌ها هستند که در ماه‌های اخیر برای کمک به حل بحران کرونا پای کار آمده‌اند. البته آن‌طور که حجت‌الاسلام محمدحسن زمانی، رئیس ستاد حوزوی بحرآن و حوادث غیرمترقبه می‌گوید، حضور طلبه‌های جوان در بحرآن‌های کشور خیلی وقت است شروع شده‌است و از زلزله کرمانشاه و سیل گلستان گرفته تا امروز که کشور با بحرآن عظیم‌تری روبه‌رو شده، طلبه‌ها در جریان بحرآن بوده‌اند و از هیچ کاری دریغ نکرده‌اند؛ حالا او ایستاده‌است و از اقدامات این طلبه‌ها تمام قد دفاع می‌کند.

گلستان، ستاد بحران حوزه را به نهادهایی هفتگانه تقسیم‌بندی کردیم تا تمام حوزویان با هم هماهنگ شوند و ساماندهی خوبی در این زمینه شکل بگیرد و هدایت طلاب به مناطقی که مورد نیاز است، با نظارت بهتری انجام شود. بعد از سیل هم تصمیم گرفتیم ستاد را برای مقابله با بحرآن‌های احتمالی آماده نگه داریم. برای همین هم ستادهایی در استان‌های مختلف کشور شکل گرفت. در همین روزها و تصمیمات، به بهمن و اسفند سال گذشته رسیدیم که بحرآن کرونا خودش را نشان داد و طبعاً طلاب ما هم باید وارد کار می‌شدند.

اما مقابله با بحرآن کرونا، به تخصص و تجربه در

عرصه پزشکی نیاز دارد. چطور این کار را انجام دادید؟

بله، دقیقاً؛ ما هم در همان روزهای اول احساس کردیم که چون این بحرآن مربوط به مسائل پزشکی است، باید تخصص وجود داشته باشد؛ برای همین در اولین جلسه ستاد، از اعضای دانشگاه علوم پزشکی و اداره کل هلال احمر استان قم دعوت کردیم تا بیایند و ابعاد این ویروس را برای طلبه‌های ما شرح دهند و همین طلبه‌ها نیز بعداً به‌صورت داوطلبانه برای خدمت به بیمارستان‌ها رفتند.

فکر نمی‌کنید برای چنین موقعیتی چیزی بیشتر از شناخت ویروس لازم است و کسب مهارت‌های پزشکی حرف اول را برای حضور در بیمارستان‌ها

می‌زند؟

بله، صحبت شما صحیح است و برای همین هم ما یک برنامه آموزشی هشت ساعته برای داوطلبان طراحی کردیم که در این برنامه، چند نفر از پزشکان مطرح جامعه آمدند و اصول مقدماتی و البته اساسی برخی از مسائل پزشکی را تدریس کردند. آموزش‌هایی درباره این که چطور باید با بیمار مبتلا به کرونا برخورد کنند، چه لباس‌هایی بپوشند تا بیماری به آنها منتقل نشود و نحوه وصل کردن سرم، غذا دادن و جابه‌جایی بیمار چگونه است. همه اینها از مسائلی بود که طلبه‌های جوان ما آن را آموزش دیدند و فقط برای همین قسمت‌ها هم به بیمارستان‌ها اعزام و مشغول فعالیت و خدمت شدند.

به نظرتان همین مقدار از آموزش برای ورود به

نگیس خانعلی زاده

جامعه

کرمانشاه و سیل گلستان گرفته تا امروز که کشور با بحرآن عظیم‌تری روبه‌رو شده، طلبه‌ها در جریان بحرآن بوده‌اند و از هیچ کاری دریغ نکرده‌اند؛ حالا او ایستاده‌است و از اقدامات این طلبه‌ها تمام قد دفاع می‌کند.

کمیته ستاد حوزوی بحرآن چطور و با چه هدفی تشکیل شد؟

روحانیت همیشه در طول تاریخ، خدمتگزار به مردم را به‌ویژه هنگام بروز انواع بحرآن‌ها و وظیفه خودش می‌دانسته است و تمام تلاشش این بوده که در این راه انجام وظیفه کند. اولین اقدامات روحانیت در این زمینه نیز به سال‌ها پیش یعنی ایام وقوع زلزله طیس برمی‌گردد. آن زمان طلاب حوزه‌های علمیه برای کمک به مردم به میدان آمدند و در بیرون کشیدن مجروحان از زیر آوار به زلزله‌زدگان یاری رساندند.

شما آن زمان هم در میان آنها حضور داشتید؟
بله، آن روزها من طلبه جوانی بودم که همراه با دیگر طلاب، به میان مردم رفتم و هرکاری که از دستمان برمی‌آمد، انجام دادیم. آن‌زمان، مسؤولیت ساماندهی طلاب را شهید هاشمی‌نژاد و آیت‌... خامنه‌ای برعهده داشتند. این حرکت و این خدمت‌رسانی‌ها در حوادث سال‌های بعد هم ادامه داشت تا سه سال قبل که ستاد بحران حوزه علمیه در جریان زلزله کرمانشاه به‌طور رسمی تشکیل شد و بعد از آن هم به فعالیت‌هایش ادامه داد و در سیل اخیر گلستان نیز در صحنه حضور پیدا کرد.

اما طلبه‌هایی که در این حوادث حضور پیدا می‌کنند، تخصصی برای کارهایی از قبیل امداد و نجات دارند؟

واقعیت این است که بسیاری از این طلبه‌ها تخصصی در امر امداد و نجات نداشتند، اما مثل همه جوان‌هایی که در سیل گلستان، احساس مسؤولیت کردند و به صورت آزاد به کمک مناطق آسیب‌دیده رفتند، طلاب هم رفتند و هرکاری که از دستشان برمی‌آمد، انجام دادند؛ فعالیت‌هایی مثل کمک به مجروحان سالمند، جمع‌آوری آب، لایروبی منازل، رساندن غذا و امکانات رفاهی به مردم منطقه و هرکاری که خیلی نیازی به تخصص ندارد، اما از عهده نیروهای جوان و توانمند برمی‌آید. انصافاً هم در این‌گونه از خدمت‌رسانی‌ها، خوش درخشیدند و توانستند به روند آبادانی سرعت ببخشند.

و بعد از آن با بحرانی به نام کرونا روبه‌رو شدید.

بله، به این صورت که ابتدا ما هنگام وقوع سیل

یادداشت
محمد هادی شفیعی
مدیر جمعیت همراهان جهادی

کار ما همراهی بود

روز ششم اسفند و در اولین روزهای شیوع ویروس کرونا، من و جمعی دیگر از طلبه‌ها به بیمارستان فرقانی قم رفتیم تا به کادر درمان شاخه‌کلی بدهم و خسته نباشید و خدا قوت بگوییم و عیادت‌ی هم از بیماران داشته باشیم تا کمی از ترسی را که در فضا حاکم شده بود، بشکنیم و اوضاع متشنج را آرام کنیم، اما وقتی از نزدیک اوضاع را دیدیم خلا بعضی از مسائل را احساس کردیم.

مسأله‌ای که بیشتر از هر چیزی به چشم همه ما آمد، نبود همراه بیماران بود که به دلیل کرونا اجازه حضور نداشتند تا کارهای شخصی بیماران را انجام بدهند. در آن اوضاع آشفته، پرستاران و وظایف درمانی خودشان را انجام می‌دادند، اما بیمار به شخصی نیاز دارد که مثلاً وقتی می‌خواهد به سرویس بهداشتی برود، کنار و همراهش باشد، برای همین با مشورت با روسای بیمارستان تصمیم گرفتیم ما همراه بیمار باشیم و به آنها در این روزهای سخت کمک کنیم؛ همین شد که کارمان ادامه پیدا کرد.

ما در بیمارستان گان می‌پوشیدیم و کسی ما را با لباس روحانیت نمی‌دید، اما نوشته روی کاور و لباس‌ها تحت عنوان «طلبه جهادی» و کارهایی که انجام می‌دادیم و با کاری که پرسنل درمان انجام می‌دادند، فرق داشت و همین ما از متفاوت کرده بود و دیگر همه بیماران ما را می‌شناختند و خیالشان جمع بود. اما اگر بخوایم از نتیجه فعالیت آن روزهایمان بگوییم این است که واقعا مهم‌ترین اتفاقی که رقم زده شد، تقویت روحیه بیماران بود تا بتوانند در مبارزه با این بیماری دوام بیاورند.

شرایط امروز را نگاه نکنید؛ این روزها کرونا جزئی از زندگی ما شده و به آن عادت کرده‌ایم. در روزهای اول شیوع بیماری، خیلی از بیماران واقعا از شدت ترس، روحیه‌شان را باخته بودند. حتی نه فقط بیماران که ترس احساس مشترک همه آدم‌ها شده بود.

به خوبی یادم هست مردمی که می‌خواستند از پیاده‌رو کنار یا جلوی بیمارستان فرقانی و کامکار قم - که محل بستری بیماران کرونایی بود -

رد شوند، مسیرشان را تغییر می‌دادند و از آن دست خیابان می‌رفتند که مبادا به این بیمارستان نزدیک شده باشند. آن روزها از کادر درمان می‌شنیدیم که اگر شما نبودید، ما به سختی می‌توانستیم کار را پیش ببریم؛ نه این که مایک خاصی به آنها می‌کردیم، نه! همین که احساس می‌کردند تنها نیستند و ما در کنارشان ایستاده‌ایم، قوت قلبی برای ادامه راه‌شان در آن روزهای پرتنش بود. اما حالا اوضاع فرق کرده است. حالا پرسنل و کادر درمان سوار بر کار شده‌اند و کنترل و مدیریت اوضاع برایشان آسان‌تر از روزهای قبل شده‌است، اما ما همچنان هرکاری از دستانم بریایید انجام می‌دهیم.

